

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 38

ŠIBENIK, 22 rujna 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Kemijski procesi

Mladost je vrijedna života. I to ne samo u životinjskom carstvu, nego i u bilinskom. — Ali neka se ne uvrijede oni koji su u drugoj poli ljudskog vijeka, jer je već bilo istaknuto, da i u stariim žilama može presti klorofil sunčanih dana.

Mlado ždrijebe po pašnjaku skače. Usplahireno, i nikomu se neda. Mlado, jogunasto; i ponošno na svoje mlađe dane.

— A sjećate li se i onoga odломka iz evandelja, gdje Krist kaže da se mlado vino ne stavlja u stare mještine. I ono je nemirno. I njemu treba tvrdih ograda.

Zato naš čovjek pred jematu sprema konobu. Dobro gleda da li su sve duge cijele i da nije koji obruc popustio. Iznosi bačve i kace. Sve treba da je spremno kad nastupi mobilizacija jesenskih dana. — Mast vre, mlado vino hće silom na zrak. I kao da za njega postoje drugi fizički zakoni o tlaku tekućina.

Vrenje stvara ugljik, koji duši. Kemijski procesi se zbivaju u našim konobama. Ne zna naš seljak da jedna mala gljivica, imenom sakaromices, tu obavlja svoj posao — da slador pretvara u alkohol; on sam gleda da li je »uskuvalo«, i broji dane do tog vidljivog učinka. Ne zna on ni što je to ugljik, nego samo zna da izlazi neka para koja gasi svijecu.

— Mlado, nemirno sa samim sobom, a još više kada struji žilama razumnoga stvora. Onda se njegovo djelovanje očituje na svakoj žilici i mišiću čovječjeg organizma. Mlado vinò »pomladic i stara čovjeka, a još više mlađa. Mlado na mlado dođe, i kalorije se ne zbrajaju nego množe.

— Dim, lug, lapili — kao iz vulkana.

Vrenje u carstvu bilinskom i u carstvu životinjskom. Vrenje u sadašnjosti, ne u budućnosti; a što je bilo, bilo je, vratiti se neće.

Mi smo ljudi sadašnjice i o sadašnjici govorimo.

Vrenje je, tako jako da se čudimo kako toplojer može izdržati, jer se živa u njemu diže iznad svih brojeva. A znamo da i dijete jedva izdrži onaj broj na vrhu. — Sve pjeni i previre. Elek-

Hrvatsko slavlje

Nezaboravni dan

Duša i srce Hrvata je ponovno progovorilo. Snažno i nepokolebivo se manifestirala ljubav Crvene Hrvatske, naše divne i sunčane Dalmacije, s njezinim glavnim gradom, s metropolom hrvatskoga roda.

U Zagreb su pohrlili sinovi našega naroda, iz svih krajeva lijepo domovine. Suncem oprženi Dalmatinci i kršni Ličanin, ponosni Slavonac i otporni Bosanac sa svojom sestrom Hercegovkom, Medumurac i Zagorac, Srijemac i Vojvodanin pružili su desnice i poigrali bratsko kolo. — Svet je bio zanesen. Zastave su mu bili dragi i radostni pozdrav. Mnogi nisu mogli zatomiti svoje oduševljenje i radost, koja se je manifestirala u sružima radosnicama.

15 rujna je dokazao da je Dalmacija nerazdruživo vezana sa Zagrebom, pokazao je da je veza duše i srdaca najjača veza i da tu vezu ne može raskinuti nijedna sila, ma kako ona snažna bila.

Otkriće spomenika velikog našeg sina, neumrlog don Frane Bulića, dalo je prilike, da izbije orkanskom snagom sva ljubav Hrvata prema rôđnoj gradi, jedinstvenost i povezanost svih krajeva u tolikoj mjeri da se to ne da opisati, ali se je moglo osjetiti, gledajući Zagreb, kako se sav kupu u oduševljenju i najvećoj radosti.

Mase su pohrle u Zagreb da uveličaju slavu, ali i da se okrijepe životinjom snagom koja ključa u srcu hrvatske domovine. Ponijeli su vijence, da ih polože na novi spomenik, ali su ponijeli i druge vijence koje su namijenili neumrlogu vodi hrvatskoga naroda — mučeniku Stjepanu Radiću. Mase su u dugim kolonama prolazile kraj Seljačkog doma, gdje stoji spomenik vode mučenika. Tu su pôlagali lovor vijence i trobojke. Redali su se pozdravni govorovi sve do početka svećanosti.

Oko 9 $\frac{1}{2}$ s. krenu povorka prema katedrali. Tihu misu čita preuzvišeni

tromagneti se nabiju i struje svim smjerovima. Više ne treba ni žica provodnica. Zrak razasilje, zrak prima.

Nego nešto drugo!

Ne valja samo pri ovomu ostati. Dim, lug, lipili, vatra... Je dan hladan tuš i toga nestaje. Vatra se gasi. A ognjiću prekinu dva veća bijela kinina.

Bengalsko svijetlo oku samo godi, ali ne rasvjetljuje u tamni. A meteorska pojava je senzacionalna i ništa više.

Entuzijazam je dobar, i donosi dobre plodove; i čuvstvo je dobro, ako se ne zadovoljava samio s

hvarski biskup msgr. Pušić. Brojne delegacije i korporacije su sudjelovale.

Opet povorka do sveučilišne biblioteke, mjesta, gdje se diže novi spomenik. Povorka stupa uz vesele zvukove glazbi. Masa aplaudira delegate i društva.

Riječ ima gđa Jelisava Horvat, predsjednica „Hrvatske Žene“, društva koje diže spomenik. — Pozdravlja sve prisutne, a među ostalim kaže: „Bulić je svom hrvatskom narodu ostao vjeren sin do posljednjega kucaja srca svoga. Hrvati i Hrvatice! Tomu i takovom Buliću postavlja „Hrvatska žena“ danas spomenik u glavnom gradu hrvatskoga naroda.“ — Pretdsjednica spušta zavjesu sa blagoslovijenog spomenika uz klijanje nepreglednog mnoštva.

Načelnik grada Zagreba kaže: „S dubokim osjećajem... primam ovaj spomenik... da našoj djeci i njihovim potomcima pruža i u lijepim i u teškim časovima uzvišen primjer iskrenog i muževnog rodoljublja — primjer nepokolebivog kremen-značaja.“

Preuzvišeni g. dr Bauer se nije najbolje osjećao, pa njegov govor čita preuzv. hvarski biskup msgr. Pušić. — U govoru se kaže: „Don Frane se je borio za istinu i pravdu držeći se one: radije neka me slome i unište, nego da prignem šiju pod nepravdom i lažu. — Katolička je crkva tečajem čitave hrvatske povijesti pokazala da je narodna crkva... Njezina općenitost, koju mnogi ne shvaćaju... ne prijeći joj da posebnu ljubav nosi prema svojim najbližim, i u taj najbliži krug spada naš narod iz koga smo nikli... Štoga s veseljem gledamo na današnju slogu crkve i naroda i sigurno se nadamo da neće nikakve spletke potajnih sila — — pomutiti ovaj naravni lijepi sklad.“

Rector sveučilišta g. ing. Stipetić je rekao: „Don Frane je... u kame-

dimom; elektriceta je snažna i donosi vidljive učinke. — Ali ovo nije sve. Ovo su samo pojave, a ne sadržina.

Malо dublje treba zagrabit. Onda će ove pojave biti samo zdravi plodovi onoga granatog stabla kome su žile protegnute po organskom živčevljtu.

»Žavezite na dublje!«

Ni s bengalskim ni s meteoritskim svijetlom se ne zadovoljavamo; mi hoćemo jaku električnu centralu koja daje velike sume volti i ampera.

Učinimo da naš narodni sakaromices zanos pretvara u duboko

nu tražio istinu o slavnoj prošlosti našoj i svojim uspjehom u mnogom začrio put gavrancima koji tako rado svojim crnim kljunovima udaraju po toj našoj prošlosti.“ — Don Frane je bio „odlučni borac za slobodu svoga naroda — za pravo i čovječnost. U takovom sjecanju na don Franu gledaćemo njegov brončani lik.“ A naša zlatna omladina koja će svakim danom prolaziti kraj njega „neka gleda u njemu simbol ljubavi i rada za svoj narod, svjetli primjer čovječanske dobrote, uzor čvrste volje i čeličnog karaktera.“ „A isto tako neka se ta omladina sjeća njegovih riječi: „Da narodi propadaju, ako kod njih nestane moralnosti, značajnosti i otadžbeništva.“

Vrstao se je veliki broj govornika. — Dr Katić kaže da je don Frane „na temelju iskopina dokazao da je hrvatski narod pred vijekovima bio samostalan i da imade slavnu prošlost.“

Značajne su govore održali dr Fran Bačić, musliman Hakija Salihović, dr Grgić, dr Šimrak, prof. Lukas i dr.

Svečanosti su završile oko 2 s. popodne.

Mase su se zaputile prema Deželićevu ulici. Prolamalo se je od klicanja i oduševljenja. Nepregledna povorka, kao bujica, se je slila pred stan vode hrvatskoga naroda dra Maćeka. Na prozoru, očigledno ganut i zadoljan, stajao je dr Maćek. Narodne zastave priklanjale su se na pozdrav vodi. Suze radosnice su navirale na oči.

Zagreb je rijetkom svečanošću proslavio dan otkrića spomenika neumrlog don Frani Buliću. Zagreb je okupio srca svih naših sinova i privezao ih neraskidnom vezom iza se.

To je bio veliki dan, svečani dan metropole Hrvata i svečani dan svih Hrvata u domovini.

uvjerenje i herojsku odlučnost. Neka duh bude hrana svijetu, a ne obratno. Iz gradenosti, svijest, neslomivosti, od ljenosti. To mi trebamo. Onda se ne treba bojati nevremena.

Taj plod neka donese naši zbori i dogovori. Ali, posve razumljivo, to najprije recimo sebi, pa drugima. Slabići nestaju u vrtlogu modernog svijetla, koji neće da dublje zarine svoj nož u bolesno tijelo modernog čovjeka. Tada ćemo moći tražiti da nas poštuju i da imamo ono mjesto, koje nam pripada u ljudskoj zajednici prema našem radu i svijesti.

Nedjeljno evanđelje s poukom

XV nedjelja po Duhovima

EVANDELJE SV. LUKE 7, 11—16.

U ono vrijeme: izade Isus u grad koji se zove Naim: i idahu s njime učenici njegovi, i mnoštvo veliko. A kad se približavaše k vratima gradskim: gledišu mrtvaca, jedinca matere njegove, koja je bila udovica: i s njom bijaše veliko mnoštvo građana: Kad ju vidje Gospodin, ganut milosrdem spram nje, reče joj: Nemoj plakati! Pa pristupi, i dotakne se nosila. (A oni koji nošaju stadoše). I reče: Mladiću, tebi velim, ustani! I podiže se, koji bježe mrtav, i počne govoriti. I dade ga materi njegovoj. A svih obuze strah, i veličanu Boga govoreci: Prorok veliki ustade među nama: i Bog pohodi puk svoj.

POUKA

Zalobna povorka ide iz grada Naima da položi u zemlju jedinca sina majke udovice. Mnogo svijeta ga pratiti na posljednji put, a nada sve čuje se plać i jauk majke za jedincem sinom, svojom nadom i ljubavi jedinom. Nikoga nije bilo koji nije osjetio majčinu bol, do koga nisu doprle njezine suze.

Taj tužni prizor susreće Spasitelj. Njegovo božansko Srce ganulo se je na plač bijedne majke, te on svojom stvaralačkom snagom povraća život onom mladiću i vodi ga čila i zdrava majci njegovoj.

Kako je dobar Isus! Nikoga ne moli, majka ni ne zna da je Isus tu blizu, ali on čuje njezin plać i to je dosta da čini jedno od najvećih svojih čudes, da podaje život mrtvaku iz Naima.

Takovu tužnu povorku, koju je Isus susreo idući u grad Naim, mi skoro svaki dan susrećemo po našim ulicama i putevima. Svaki dan nose se mrtvaci iz kuća, a i mi se pridružujemo koji put tužnoj povorci i pratimo po zadnji put našu djecu, roditelje, rodake i prijatelje.

I kako mi druge pratimo tako će i nas drugi pratiti i nama će mrtvacko zvono brecati i javljati svima u mjestu: umro je, nema ga medu živima.

Smrt je stalno nad nama. Ona je kazna za grijeh koja pogoda sve ljudi. Niko joj neće izbjegći, niko prevariti. Ne gleda nikomu u lice; ne pita ni za godine ni za mladost, već kosi svojom kosom mlado i staro, bogato i siromašno, učeno i neuko. Ni pare ni čast ni znanje ni umijeće ne može da je podmiti. Ispunjava se riječ sv. Pisma: Određeno je čovjeku jednom umrijeti.

I ja ću umrijeti. Nestaće ovog mog tijela, u prahu će se obratiti, iz koga je i uzet. Ostaviću sve blago, drage i mile, kuću i imanje.

Podlistak

Proljetna svitanja

Vinko Nikolić: Zagreb, 1935.

Kaže se da nema srednjoškolaca koji nije pokušao barem dva stiha „skovati“. Ne bih sa sigurnošću ustvrdio da je baš tako, ali, uostalom, iznimka potvrđuje pravilo.

Daci su vam čudna stvorenja. Kad ih čovjek malo bolje ne bi poznavao, onda bi o njima odnio slab dojam. Da su to zlobnici, i zavidnici, kakvih nema ni u kojim redovima.

Teško onomu koji sve crno gleda, a još teže onomu koji i šalu i časovito neraspoloženje za promišljenu zbilju ima.

Čudno nabacivanje! Prema nalogu očekujemo prikaz nove knjige!

G. Nikolića poznam još iz prvih gimnazijalnih razreda. I njega smo stavljavali u red prezrenih stihotvoraca koji pjesnicu od nekoliko stihova čitave sedmice klešu i spremaju za uređništvo, najprije onih malih, a onda i reprezentativnijih Istovia, dok napokon ne otisnu svoje ime i u priznatoj književnoj reviji.

Ti naši pjesničići moraju mnogu gorku progušati, i to najviše od onih s kojima čitave godine za istom klupom provedu.

Ova istina koju svaki dan vidamo na svoje oči, ne smije nas pustiti indiferentne, bez misli, da čemo i mi jednom umrijeti. Misao na smrt biće nam spasonosna, jer će učiniti da se previše ne navežemo na svijet i njegovu prolaznost, a obratiće naš pogled na vječnost, na ono što ne propada.

I za našim lijesom ići će majka, sv. katolička crkva i njezine suze neće biti suze žalosti, već suze nade i molitve koje će izgovarati u ime njezino svećenik Božji. Ona će nas pratiti do zadnjeg našeg daha, do polaganja u grob.

Žalosno je kako mi pratimo svoje mrtvace. Naše žalobne povorce nemaju u sebi više puta ništa tužnog, ne pokazujuemo ni najmanje poštovanja, pieteta do mrtvih. Sjetimo se, da smrťu sve ne svršava i stoga potrebito je da molimo za mrtve.

Mladić iz Naima kojega je smrt pokosila kô kosa travu ustao se je na glas Isusov, koji mu je rekao: „Mladiću, tebi govorim, ustani!“ Tako će jednom na zapovijed njegovu na glas andeoske trublje svi mrtvi iz grobova ustati.

Na braniku

Put spasenja

U jednoj stvari nismo dobro poučeni.

Vi ste zastalno više puta čuli govoriti kako izvan Crkve nema spasenja, da je Crkva jedini put spasenja. Prema tome — nagradu će dobiti samo oni koji se krste katoličkim krštenjem, a izbačeni će biti oni koji ne pripadaju našoj sredini.

U jednoj i drugoj tvrdnji je mnogo istine, ali nije potpuna istina.

Istina je da izvan Crkve nema spasenja. Samo ovu tvrdnju treba pravu razumjeti.

Gospodin naš Isus jedini je Spasitelj svijeta. Zato sv. Petar uči: „Nema drugoga imena... u kojem bismo se mogli spasiti.“ Pravi put spasenja pokazuje objavljena vjera što ju je Krist donio. Ovu spasonosnu vjeru; sa svim bogatstvom istine i milosti, predao je Krist svojoj Crkvi. Prema tome je Krist htio da Crkva bude redoviti put spasenja. Ko hoće da se spasi, treba da upozna taj put, a kad ga upozna, dužan je tim putem ići. Ko bi svojom krivnjom prošao kraj toga puta, tj. ko namjerice ne bi htio postati član katoličke Crkve, ne bi se mogao spasiti. U tom smislu treba shvatiti onu izreku: izvan Crkve nema spasenja.

Krist je rekao: „Ko uzvjeruje i pokrsti se, biće spasen“. „Ko se ne rodi vodom i Duhom Svetim, ne mo-

To je prva pjesnička matura, i ko nju dobro prođe, i ako ima talenta, dobro će biti.

Mladome našemu pjesniku se je odmah u početku priznavalo da ima lijepu formu, ali da nema misli, i na tome da najviše trpi njegova pjesma. Lijepo ruho na kržljavu čovjeku!

— Naš pjesnik ne sustaje. Kod njega nema zastoja. Penje se na hrvatski Parnas. Jači impuls mu je dala „Lirika grude“, a sada evo ugodno iznenadjuje svoje znance zbirkom vlastitih pjesama. Ni zamišljati nismo mogli na ovako lijepo i obilato otpremljenu knjigu. Cim je izašla iz tiska, dopala mi je ruku, i vrlo sam se obradovao kad sam čitajući naišao na veliki broj odličnih stihova.

Ne idem u analizu pojedinih pjesama, jer to ne odgovara listu u kome će se otisnuti ovi retci. Iznosim samo nekoliko dojmova koje sam dobio kod čitanja pojedinih djelova knjige.

— Naš je pjesnik vrlo bujnih misli i čuvstava. Upravo previre od čuvstava. To je, uopće, osobina mladih ljudi, a g. Nikolića, i u nešto jačoj mjeri. Pa ona ljubav za rodnim krajem! To je tako uvjerljivo, a lijepo izneseno, da nas uvjerava kako su sve njegove stvari, pa i sam način iznašanja, njegova duhovna čeda koja stvara za svojim stolom, u povučenosti, daleko od prašine i buke svijeta. Tu jačinu čuvstava može iznositi čo-

Ovo čudo ne može da shvati naš ograničeni razum, ali ne može niti zanijekati da svemogućstvo Božje koje je dalo život svim bićima i uzdrži ih, da neće moći uskrisiti sve sinove Adamove. Dà! Gospodin će učiniti ovo čudo, da sakupi sve narode u dolini Jozafat, da im sudi, da pred cijelim čovječanstvom budu otkrivena sva ljudska djela — dobra i zla, da bude zadovoljeno pravdi, da i tijelo primi svoju platu.

Kad je Isus uskrisio sina udovice, strah je obuzeo prisutne i hvalili su Boga koji je pohodio narod svoj. Isto tako na dan uskrsnuća obuzeće strah sve vidjevši slavu i mogućstvo Sina čovječanskoga. Obuzeće strah pravedne, ali taj strah biće pun strahopitanja i nekog sretnog očekivanja i blagoslivljače i hvaliti Gospodina. Obuzeće strah i zle, a strah beznadni s kojim će očekivati vječnu osudu i priznaće i oni Boga, ali ne s hvalom već psovkom.

A mi, ako želimo da taj dan dočekamo sa svetim strahom, mislimo često na smrt i naše uskrsnuće koje nas čeka.

Blaženi mrtvi koji u Gospodinu umiru.

jedno evangelje, a ipak iz te Crkve istupaju i još druge od nje odalečuju. Dručiće ni ne može biti.

Mi znamo da je Krist sazidao svoju Crkvu na Petru. Svi jesu smo da smo sinovi prave Crkve Kristove. Tim se ponosimo i Gospodinu zahvaljujemo. Ali i znamo da nam je svaki čovjek brat u Kristu, i da svaki ima pravo na spasenje kao i mi — sinovi Crkve. One koji su uvjereni da su na pravome putu, poštovaćemo, ali ćemo nastojati i privesti ih k Crkvi, a za sve skupa ćemo se moliti.

Razum i vjera se protivi tvrdnji da je sve jedno kojobje vjeri pripada. Zdrava moždanska kora to ne može shvatiti. Zato nećemo, jer ne možemo, biti indiferentisti.

Kad ne bih bio uvjeren, ili ne bih mogao doći do uvjerenja da je katolička Crkva put spasenja i da izvan Crkve nema spasenja, onda se više ne bih krstio ne samo katoličkim nego nijednim drugim znamenjem.

Mi možemo biti radikalni katolici i opet tolerantni u gore iznesenome smislu, a nikada vjersko indiferentni. Defensor

EUHARIJSTIJSKO SLAVLJE

Pred Božić 1934 god. je nekoliko milijuna Američana južnog dijela kontinenta poklonjalo pred malom bijelim hostijom, a sada će to učiniti i oni sa sjevera; i ako ne u tolikom broju, ali ni u mnogo manjem. Očekuje se do pô milijuna stranih gostiju.

Mjesto slavlja je grad Cleveland. Svečanost će trajati nekoliko dana. Na 24 rujna će biti svečana pontifikalna misa koju će pjevati papin izaslanik kardinal Hayes iz New-Yorka. Jedna od najljepših pobožnosti biće „ura molitve“. Na klevelandskom će stadionu klečati 25000 mlađica i muževa i čitavu uru moliti određene molitve. Moliće se od 11 s. do ponoći.

Papin izaslanik stiže u Cleveland u ponедjeljak 23 ov. mj. Biće vrlo svečani doček. Pozdraviće ga zastupnik pretsjednika Udrženih država, guverner države Ohio i općinski načelnik grada Cleveland-a.

Računa se da će na kongres stići oko 400 stranih katoličkih nadbiskupa i biskupa. Među ostalima tu će se naći i ljubljanski biskup dr Grgur Rožman.

Saznaje se da će sv. Otac poslati na kongres msgr. Diega Venini-a iz Rima, koji će donijeti papin dar — skupocjeni kalež.

Šaljite pretplatu!

vjek u nekim časovima, kada duh dođe do svoga uspona, i neće da znače za nikakve spone tjelesnih okova, nego eruptira kao vulkan, koji mora da nade izlaza. Naš pjesnik se smiri kada to duševno raspoloženje iznesu u stilu na papir, dok drugi ne nalazi mira, ako ne ispiše nekoliko listova svoga dnevnika.

Kako su meka, kako slatka čuvstva koja pjesnik iznosi u nekim pjesmama ove zbirke! „Majka je moja tužna“, „Otac moj mrtav“, „Vinograd mojega oca“. Posebno mi se je na prvi mah svidila ova zadnja.

— Ja nisam stagnista. I smijem se da nas i još koji put ugodno iznenaditi. S ovim prvim istupom pred Široj javnost može biti posve zadovoljan. A i mi smo zadovoljni, kad imamo u vidu da se tu radi o čovjeku „proletarijih svitanja“; još nije nastupio ni žetelački srpanj, a kamoli plodna jesen. Nedostatke u izražaju i pročišćavanju ni ne smijemo na milimetar mijeriti, nego samo pjesniku preporučiti da pazi i da nedostatke popravlja. S mlađim čovjekom ne možemo i ne smijemo postupati kao sa starim renoniranim talentom koga i svaka mala degradira.

Samo naprijed, pa se nećemo prevariti; i ne smiješ dopustiti da se prevarimo.

Radujem ti se i twoje prve toplo preporučam.

Primorac
P. s. Posljednji primjerici knjige lirike Vinko Nikolića „Proljetna svitanja“ dobiju se samo na adresu autora: Zagreb — Fijanova 12 I — Cijena 15 din.

Po državi

EUHARISTIJSKI KONGRES u Tomislav-gradu bio je u nedjelju 8 rujna. Sudjelovalo je preko 12,000 ljudi. — I opet jedan triumf euharistijskom Bogu.

ZBOR OPOZICIJE u Preku i Biogradu drži se danas 22 ov. mj. Iz Splita dolazi veliki broj Hrvata na čelu sa svojim neustrašivim vodstvom. Ovaj sastanak se drži s posebnom dozvolom hrvatslog vode dra Mačeka. — Naravno da će i Šibenčani poći u velikom broju, također na čelu sa svojim narodnim vodstvom. — U Šapcu će biti zbor opozicije 6 listopada. Ondje se očekuje dolazak dra Mačeka.

KONFERENCIJE OPOZICIJE održane su prošle nedjelje u Nišu, Ubu i Trogiru. Sudjelovale su velike mase iz grada i okolice.

U BEOGRADU je prošle nedjelje održana skupština Hodžerine jugoslavenske narodne stranke. Tom prilikom je došlo do tučnjave.

MINISTAR POSTE g. Kaludžerčić je u Sarajevu rekao: „Ističem, da mi nismo posli ovim putem zato da opkoljujemo Hrvate, niti da se borimo protiv njih kao što nam se podmeće. Naprotiv mi hoćemo da u suradnji sa braćom muslimanima i Slovincima pripremimo sporazum s braćom Hrvatima.“

OPĆINSKI VIJEĆNICI dali ostavku: u Sarajevu, u Turskom Lukavcu, Mostaru i Klisu kod Splita.

BIHAC dobio novu općinsku upravu.

OTVORENJE HRVATSKE DOMA u Subotici bilo je prošle nedjelje. U ovom lijepoj i nacijonalnoj svećnosti sudjelovala su sva bunjevačka kulturna društva i ustanove, što je odavalo živu nacijonalnu svijest Hrvata u Subotici. Na proslavi je bio prisutan i biskup subotički msgr. Budanović.

TRI NOVA BANA. Za bana Dunavske banovine postavljen je g. Svetislav Paušović, za bana Dravske banovine postavljen je dr Marko Natlačen, advokat iz Ljubljane, a za bana Vrbaske banovine postavljen je Ranko Trifunović. — Kaže se, da još „prestoje daljne veće promjene.“

DALMACIJA se spremala na berbu. Ovogodišnji prinos grožđa biće za 20-25 posto bolji od lanjskoga.

ZABRANJENA KNJIGA. Državno tužištvo zabranilo je rasturivanje knjige „Popis glasača grada Zagreba, koji su dne 5 svibnja 1935 glasali za nosioca liste Bogoljuba Jevtića.“

LJUBLJANSKE OSNOVNE ŠKOLE imaju manje učenika nego prošle godine. — Slovenija, kojim vodama plovi!

NASE MILOSRDNICE imaju mnogo škola i odgojnih zavoda. Tako imaju 20 zabavišta, i 4 obdaništa, 34 osnovne škole, 2 domaćinske škole, 4 ženske stručne škole, 2 tečaja za krojenje i šivanje, 5 gradanskih škola, preparandiju i realnu gimnaziju u Zagrebu. — Kao bolničarke djeluju u 42 bolnice sa godišnjim 130 hiljadama bolesnika, u 3 oporavilištima za djecu, u 8 gradskih ubožnica, u jednom mirovinskem domu i u jednoj kaznionici.

NIN. Prema obavještenjima ovdje bi se imalo otpočeti s nizom javnih radova. Za te radove predviđeno je i odobreno 1,040,000 din.

ZA NOVU GIMNAZIJU u Kolašinu i na Cetinju odobren je kredit od četiri i po milijuna dinara.

SOKOL kraljevine Jugoslavije je izdao okružnicu u kojoj kaže — da sokolstvo je i ostaje nepolitička i vanstranačka nacionalna organizacija. Na slobodnoj i demokratskoj bazi ostvaruje svoje težnje, ne traži od nijedne stane pomoći i ne veže se za nijedan režim. — Dalje se ističe potreba čišćenja sokolskih redova.

DR SRŠKIC je prema pisanku „Jugoslavenskog lista“ već odavno bio za pravdno rješenje hrvatskoga pitanja. Da dr Srškić nije mogao svoj stav ostvariti, krivnja je na nekim ljudima u JNS.

UBIO SVOJU ZENU učitelj Karlo Handler u Bukišu kraj Novog Sada.

TVORNICE SECERA započinju svojim radom. Tvornica u Crvenici zaposila je oko 1800 radnika i 50 činovnika, a dnevno će izraditi oko 240 vagona šećerne repe. U ovaj će sezonu preradići do 10 hiljada vagona repe.

ALKOHOLSKOG PIĆA se popije u našoj državi oko 600 milijuna litara — u vrijednosti od 3 i po milijarde dinara.

NOVA KRIŽARSKA DRUŠTVA osnovana su u Humljanima i u Domasllovu (okružje Zagreb).

KRIŽARI su imali velike svećanosti u Suhopolju, Novigradu, Vinkovcima, Virju, Novoj Gradiški i Zaboku.

Smjernice

Politički katolicizam

Znano je da su njemački biskupi izdali okružnicu u kojoj se između ostalog govori i o odnosu vjernika prema dnevnoj politici.

Isti ljudi su članovi Crkve i države. Isti ljudi raspolaže Crkvom i državom, i ako između Crkve i države dode do nesuglasja, to će odmah odjeknuti u narodu.

Na Crkvu se napada što se upliće u politiku. Vjera da nema ništa s politikom. Ko vjerom operira u političkom životu, taj prelazi granice crkvenog područja.

Najznačajnije je kod svega ovo da se svećenik silno zamjera, ako se mijesha u politička pitanja, a državnik koji čisto zasjeca u crkvena i moralna pitanja niko se ni ne sjeti što prigovoriti; i što se na svećenika pojedinca gleda kao na pretstavnika Crkve, a ne kao na individua, kao što je to slučaj s drugim političarima svjetskih zvanja.

Crkva je nad politikom. Ona u svome krilu krije ljude raznih političkih i socijalnih naziranja, i daje slobodu u tom pogledu svakome svome vjerniku, da se opredijeli za bilo koju skupinu, dok se to ne kosi s načelima vjere i morala. Crkva je u tom pogledu najširokogrudnija, jer je njoj do spaša duša, a za spas duša je spremna sve učiniti i svakomu prirodi biti.

Crkva ne daje nikomu da u ime njezinog govori. Ona je protiv tako zv. „katoličkih“ stranaka, posebice kad se tu radi o narodu čisto katoličkom — kao što smo mi. Te stranke mogu samo škoditi, i uistinu škode. Sto vri-

jjedi za druge, ne mora vrijediti za nas. Uvijek treba gledati na prilike preko kojih se ne da preći.

Crkva mora zasjecati u javni život. I najveća je nepravda kad joj se tu pretbacuje s političkim katolicizmom. Onda će se doskora i svaka procesija tumačiti kao izraz političkog katolicizma.

Katolicizam je vjera života. To nije sistem okamenjenih dogmi. To je vjera dogme i moralu. Kršćanstvo se namišljati ne da bez morala. Ono vjersko opredjeljenje i naziranje na svijet mora se očitovati i u javnom životu. Ne može vjernik između četiri zida biti kršćanin, a na ulici i u društvu pogani.

To treba imati na umu, pa će se manje pretbacivati Crkvi s njezinim „političkim katolicizmom“. Barem u današnja vremena se to ne može goroviti.

Crkvi nije ni do vlasti ni do novca. Ona samo gleda na slavu Boga i spas duša. Od ljudi ne stvara polovičnjake, nego potpune ljude, vjerne članove Crkve i čestite sinove svoga naroda. Crkva ne stvara političkih stranaka, i neće ih stvarati, ali zato spremna ljudi za politiku poštovanja i načelnosti. Zapovijedi Božje i crkvene vežu i preko crkvenih pravova. Moralna načela su vječna, nepronjeljiva, pa, ako Crkva zahtjeva da se njih držimo svugde, u kući i na ulici, po zbornicama i zborovima, i u dnevnoj politici, to ne znači prelaziti granice svoga djelokruga, nego vršiti misiju koju je od Krista primila. To treba imati u vidu.

Razgovor s čitaocima

Zašto proti crvenima?

UPIT: Gospodine uredniče, komunisti su kod nas proveli veliku propagandu. Izjave s uim vrlo laskave. To su, izgleda, jedini prijatelji malog puka. Nerazumijem, zašto se naš župnik na nje toliko obara.

ODGOVOR: Dragi prijatelju, bjeću kratak. — Treba o tome dobro razlikovati. U najviše slučajeva se tu radi o našim ljudima koje je bijeda dovela do očaja; ne znaju što bi i hvataju se svega, ponajprije onoga što im laska. Neka poskoči cijena našim proizvodima, pa ćete vidjeti, da o crvenima neće biti ni govora. — Ako, pak, ima onih koji govore kako treba bašrušiti stoglavu neman kapitalizma koja nas ispija, to su većinom ljudi poštena i dobra srca, koji na jednoj strani vide bijedu, a na drugoj gavanski raskoš. Buni se u njima svaka stanica, i ono kršćansko čuvstvo o ljubavi prema bratu iskrnjenu ustaje protiv nepravde. Ako te zovete komunistima, onda i mene stavite u njihov red.

To nisu komunisti, to su ljudi socijalnih ideja onoga evanđelja što ga je Raspeti Crkvi svojoj u baštinu predao. I ako naš prijstvo čovjek ni ne misli na to, budite uvjereni da je tako. Krstili ga vi komunističkim ili socijalističkim imenom, pa i on sam govorio da je takav, budite uvjereni da samo bijeda u njemu potencira ona čuvstva, i čini da nad svim ostalim otiska one socijalne evanđeoske misli koje je pred oltarom svoje crkvice kao mladica upio.

Posve drugo je komunizam. Kad bi naš čovjek pravo znao ko je otac te otvorene ljetice, ni ime mu ne bi spominjao.

Onda nam se ne treba mičesa bojati, ni išta poduzimati?

Treba i samoga imena se kloniti, jer bi mogli oni korifeji iskoristiti našega čovjeka i na račun one neučenosti i posve druge orijentiranosti saskočiti i u njihovo ime zasjeti na grbu narodnog života.

Komunizam je sam u sebi najveći besmisao. U teoriji su komunizam i kapitalizam najveći neprijatelji — kao vatra i voda, a što u praksi vidimo? Ko je nositelj jednoga i drugoga? — Narod koji su najveći kapitalisti, a u isto vrijeme i najveći komunisti. Za koga se naš čovjek oduševljava! Nisu vam ovo podvalem. Ovo je istina, kao što je istina da opstojite vi koji ovo čitate. Drugi put ćemo iznijeti kako su Židovi radili i kako još danas rade u Rusiji, koji su bili vode revolucije, ko još i danas vodi bijedan ruski puk Golgoti njezovog stradanja. — Srušiti kapitalističko-zidovski neman, pa smo sva pitanja rješili, a ne oduševljavati se za komunizam, jer nam ga podmeću oni protiv kojih se borimo. Kao što magaretu bacamo slame u jasle, tako bi i oni htjeli našem ispašenom puku pružiti laskave misli obnove i preporoda. Vidite kako to ide.

Najbolje ćemo im se suprostaviti, ako se budemo oduševljavali za socijalne misli evanđelja koje nam Crkva iznosi u svojim pismima.

Oni mrze kršćanstvo. Zato hoće da unište evropsku kulturu koju je kršćanstvo stvorilo. Kod kapitalista su kapitalisti, kod naroda koji trpi, komunisti.

Oni, neprijatelji kršćanstva i evropske kulture su u pozadini.

Za ovaj put dosta.

Eto zašto vaš župnik toliko govori protiv komunizmu, židovskoj kriлатici.

Za javnost

Ministar prosvjete donio je odluku kojom se dozvoljava upis u I razred privatnih učiteljskih škola samo onim učenicama koje prethodno daju obavezu potvrđenu sreskim sudom ili policijskom vlašću da poslije svršene učiteljske škole neće tražiti učiteljsku službu. To u stvari znači ukinuti naše najstarije i vrlo zaslužne prosvjete zavode. Nadamo se da će i ovo pitanje biti definitivno uređeno

konkordatom. Bila bi velika šteta, ako bi ovi zavodi, koji su pioniri naše kulture, koji su kroz decenije uzgajali naš učiteljski pomladak, morali propasti

Ne će da se uvjere, da je vjera ona koja daje karakter, ljudi pouzdani, vjerne državi i narodu. Nema primjera u po-

Po svijetu

ABESINIJA je spremna za opću mobilizaciju. Čeka se samo da opali prvi talijanski top.

TALIJANSKA VOJSKA prelazi u Abesiniju. Ovi dana je pet talijanskih parabroda prebacilo preko 25000 vojnika na teritorij Abesinije, a u najschorijs vrijeme će još devet parabroda vojnika zaploviti prema poljanama na kojima će se proljevit krv Adarnovića sinova.

ABESINSKI VOJNICI su vrlo ustrajni i mogu pješačiti 60 km na dan. Za hranu im je dosta šaka kukuruza. U svakoj je jedinici nekoliko vojnika obučeno kao car, da tako zavaraju neprijatelja, jer se i car zajedno bori s ostašim vojnicima.

NJEMACKA MORNARICA je 9 ov. m.j. prvi put nakon svjetskog rata imala vježbe na sjevernom moru. Množila se je baltička flota s onom sa sjevernog mora. Vježbe na sjevernom moru. Složila se je štrom admiral Räder-a.

AMERICANI ZA KATOLICKU STAMPU. Za međunarodnu izložbu katoličke štampe koja će biti iduće godine u Rimu, američki su katolički dali 75,000 dolara.

KONGRES STUDENATA. Međunarodno udruženje katoličkih sivečilištaraca, koje nosi ime „Pax Romana“, održalo je početkom ovoga mjeseca svoj redoviti godišnji kongres ovaj put u Pragu. Bilo je prisutno oko 300 inozemnih izaslanika i oko 100 domaćih.

NOVI BERLINSKI BISKUP msgr. Preysing bio je prošle nedjelje svečano ustoličen u berlinskoj katedrali. Popodne je njemu u čast bila akademija kojoj je prisustvovao 80 hiljada vjernika.

NOVI KATOLICKI DNEVNICKI izlazi u Varšavi. Naslov mu je „Mali dnevnik“, a tisak se u 40,000 izvoda.

VRHOVNI SAVJET KOLUMBOVIH VITEZOVA, kojih ima 400,000, upravio je predsjednik Roosevelt prosjedno pismo što suti na progostvu katolika u Meksiku.

STUDENTSKA OMLADINA organizirana u talijanskoj katoličkoj akciji vodi bolesne drugove k lurdskoj Djevici. Zdravi vode bolesne. Zaputili su se 10 ov. m.j. iz Milana vlakom „Pio XI“.

80,000 HODOČASNIKA iz čitave Poljske posjeđuje prošeni Majke Božje u Piekaru, u šleskoj Poljskoj.

MEDUDRŽAVNA CESTA od Londona do Carigrada bi se imala graditi. O tome se je 10 rujna vijećalo u Mađarskoj prijestolnici Budimpešti.

RADNICI U LONDONU, pod vodstvom načelnika Herberta Morisona su ove godine podignuli 3500 novih radničkih stanova, a do konca godine će još podignuti 4300 kuća. Iduće godine misle podignuti 10,000 velikih radničkih kuća.

TVORNICA „PRESLICA“ u Oroslaviju je sklopila s radnicima novu pogodbu prema kojoj su nadnici povučeni za 15%.

STRASAN ORKAN bjesnio je na poluotoku Floridi. Životom je stradal 500 ljudi, a na tisuće ih je ostalo bez krova nad glavom.

BUDISTICKE REDOVNICE u samostanu Hunani prešle su na katolicizam i posvetile se misijskom radu.

JOS SU SE OBRATILI: znari engleski avijatik Lord Semple. Čuven je radi organizacija japanske i grčke avijatike. — Obratio se je u Montrealu znani Albert Pilot, slobodni misilac i komunist. — Na katolicizam su se obratili i dva japanska u

Naši dopisi

Drniš

K VTO IČKA AKCIJA, Svršetkom šestih katoličkih praznika oživio je i život u našim katoličkim društvima. Katolički dom je opet oživio i njegovo prostrano dvorište ozvanično tankim glasitima veselje djece. Ocitima franjevcima prva je briga bila da dolaskom jesenskih dana formalno osnuju katoličke muževe i omladinsko društvo. Ta će im društva biti najbolji pomagači u njihovoj duhovnoj pastvi. To im je hvala Bogu i uspjelo! Lijepi broj muževa i mlađica odazvao se je svojim pastirima i stupio u sebi odgovarajuća društva. Prošle nedjelje su se sastali, i jednii i drugi izabrali privremeni odbor koji ima skupiti što više članova i što bolje ih upoznati sa svrhom Kat. Akcije. Privremenim predsjednikom katoličkih muževa izabran je znani ljubitelj sirotinje g. nadinžinjer Kažimir Grohowalsky, a tajnikom g. I. Šimetić. Sama imena ove dvojice uglednih građana najboljim način je jasno da je Kat. Akcija lijepo napredovati u svakom pogledu. Netom započinje redoviti rad u ovim društvima, namjerava se odmah započeti i organiziranjem po seoskim odlomcima, u svakom selu prokrčiti put idejama slavno vladajućeg Pija XI.

GLAZBA KAT. AKCIJE. P. i kom osnutku spomenutih društava poveo se je razgovor o osnutku katoličke glazbe i zaključeno je, da se ovo i ostvari. Ova vijest je obradovala sve varošane i obližnje seljake, tako da je sada svat bez razlike spreman pridonići svoj obol. Odmah je bio osnovan i posebni odbor koji će sakupljati članove, milodare i dobiti veće sa pojedinih tvornicama za nabavu instrumenata. Takoder i za pojedina sela drniške župe bili su određeni posebni sakupljači, ali ovi poznavajući ugled svoga župnika i zrajući za veliki upliv koji je stekao kod svoga naroda kroz osam godina svog dušobrižničkog rada, svu su stvar njemu predali, što je on vrlo rado primio. Kako saznamo, ova stvar već lijepo napreduje i svjet se odaživa iznad očekivanja. Već se je prijavilo sedamnaest glazbara koji su spremni nastupiti netom prisipju glazbala. I učitelj glazbi već se je našao u osobi našeg mar ног crkvenog žborovode g. D. Nikolića. Kako izgleda, stvar je dovedena kraju, te se nadamo da će Bog dati, te će veseli akordi naše glazbe brzo otvanzati drniškim učenicima i razljegati se prostranim Petrovim poljem.

SKOLE. Početkom ovoga mjeseca otvorene su sa sv. Misom i zazivom Duha Svetoga sve naše osnovne škole. Upis ovogodišnje djece bio je velik. U svim školama ove župe upisano je 933 djece katoličkih roditelja.

Tkon

SAMARITANSKA LJUBAV. Pozvao me je mpg. o. gvardijan samostana u Kranju na otoku Pašmanu, da dodem na zadušnice u Tkon. Odazvao sam se pozivu. Ali o tome ništa.

Nesto drugo! — Idem prema crkvi; okretnut se. Potresen sam bio od gantua. Akademičar, s još jednim čovjekom, vodi sakatog mještanina koji je začeo primiti sve sakramente ispojedici i pričest. „Bog te živio viteze modernog doba!“ — Ova divna sličica mi dozvala u pamet one prizore iz svjetskog rata, kada su ono bolničari nosili ranjenike po bojnim poljana. — Još uvijek sam pod dojmom onog dragog doživljaja. C.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLACE TE DOBRE KOSULJE kupiće najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajsek u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za proljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zajamčeno dobra roba.

Tko čita "Katolik" neka zna

da najjeftinije kupuje: čarape, muško i žensko rublje, pletena roba, krojački pribor - vazda priznato najjeftinije u trgovini

„Trikotaže“

P. DIZDAR

(Šibenik ul. Kr. Tomislava) — FILIJALA K NIN — manufakt., pleť. trgovina — i skladište štofova —

Kalendar

Rujan

N.	22	15 Ned. po Duš. - Mauricije
P.	23	Sv. Tereza
U.	24	Bl. Dj. M. za otk. suž.
S.	25	Sv. Kleofa
Č.	26	Sy. Ciprijan i Justina
P.	27	Sv. Kuzma i Damjan @ Mlad mjesec
S.	28	Sv. Večešlav

Sv. Večešlav

Večešlav je dika i ponos cijelog českog naroda i svih Slavena uopće. On je živi primjer i jaki dokaz da se i u kneževskim odorama može služiti propetom Kristu i postati svetac.

Sv. Večešlav se je rodio početkom 10. v. u Českoj. Kršćansku odgoju primio je od dobre i pobožne bake sv. Ljudmile.

God. 925 umrlo je otac Večešlava. Za Večešlavove maloljetnosti vladala je Českom njegova častohlepna majka sa svojim drugim sinom Boleslavom.

Kad je mladi Večešlav postao punoljetan, zasio je na kneževsko prijestolje svog oca. Tom prilikom pozdravio je svoje ministre, skupštinu i rekao: „Dosad ste mi zabranjivali učiti zakon Gospodnj i živjeti po njemu držeći me kao maloljetna pod skrbništvom. Unaprijed ne trebam vašeg skrbništva; ja ēu sam vladati po zakonu Božjem!“

Ove divne riječi bile su program mlađog kneza, i ni mu se je iznevjerio do zadnjeg dana života.

Večešlav je provodio strog pokornički život. Pod svojom kneževskom odorom nosio je za dugi niz godina oštiri pokornički kostrijet. U posne dane išao je bos po snijegu do najudaljenijih crkava, svoj kneževski dvor napunjio je sv. redovnicama i pobožnim svećenicima.

Najveću čest smatrao je dvoriti svećeniku pri sv. Misi.

Sv. Večešlav je bio veliki štovatelj Presv. Olt. sakramenta. Svojim rukama obradivao je lozu i pšenicu i pripremao za svetu pričest.

Jedan životopisac nazvao ga je ocem ubogih i nevoljnih, i s pravom! U gluho doba noći, dok bi sve spavalo, on bi se digao pa bi pošao sriromasima i bolesnicima, da ih dvori i tješi u teškim časovima života.

Na početku Večešlavova vladanja bio je još veliki dio Češke potpuno poganski. Da raširi sv. vjeru dade sagraditi u svakom većem mjestu crkve, i pozvao najbolje i najsvetije svećenike iz susjednih naroda da propovijedaju. — Dok bi misjonari propovijedali, svetac bi klečeći molio, da Gospodin pošalje svoj blagoslov.

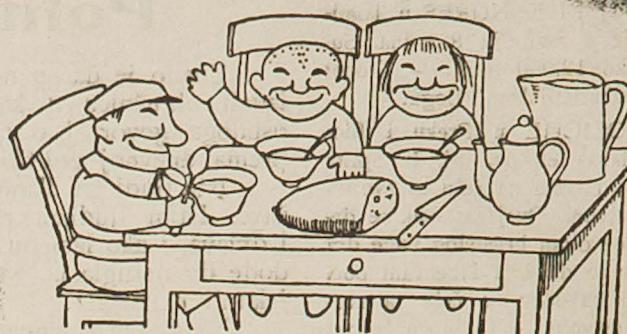
Gospodin je uslišio molite sv. kneza, jer je Češka prije njegova smaknuća bila velikim dijelom katolička zemlja.

Zavidni uspjesi sv. kneza izazvali su veliku mržnju kod pogana koji se zavjeriše da će kneza smaknuti. Na čelu zavjere postavio se je rođeni brat knežev Boleslav.

Sto odlučiše — to učiniše!

Jednog ranog jutra sveti knez je po svom starom običaju išao u crkvu. Na putu ga dočeka Boleslav sa ostatim urotnicima i pred crkvenim vratima ubije ga.

Veliki izbor jesenskih cipela za dame, gospodu i djecu.
ŠIBENIK Kralja Tomislava Marulićeva 7.

Djeca gospodje Veselić

životna su ko ribice, a slatkohrana su, milina ih je gledati kad jedu
»Kako Vi, gospodjo Veselić, smognete da nahranite te Vaše ptice
gladuše?« pitaju je prijateljice.

»Lako je meni za to, dok je Pravog Francka — veli ona.
Izdašna je kava, kad se doda Pravog Francka, krepka je i zdrava,
a djeca je nadasve vole. Vidite sami kakva su, blago majci, ko su
buke rumene.«

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDACNI ELIXIR
ZDRAVSTVENI GORKI LIKER SVJETSKOG GLASA
KUĆA UTEM GOD 1881
proizvada jedino R. ULAHOV
ŠIBENIK

COPPERPAINT podmorna boja garantirano za godinu dana isprobana od iskusnih pomarača. Svi vrsti suhih i uljenih boja, lakova, firofisa, katrana, blaka, karbolineja, kistova, kita (štuka), pakla i svih u tu struku spadajućih predmeta najbolje kvalitete uz umjerene cijene i solidnu poslužu.

Preporuča se VIKTOR SOŠIĆ ŠIBENIK Specijalna trgovina boja laka. Trg Stjepana Radića. Kod crkve Sv. Ivana.

Čitajte „Katolik“

Život Šibenika

NA OTKRICU BULICEVA SPOMEŠNIKA U ZAGREBU učestvovao je veliki broj naših građana i seljana. U ime Hrvata grada Šibenika i okolice položio je vijence na spomenik vođe mučenika Stjepana Radića i na novi spomenik don Frane Bulića naš gradanin g. Dane Skarić. Isti je i govorio u ime svih nas. Svećeniku Uzajamnosti je pak zastupao vl. don Ante Radić, kateheza na gimnaziji. — Učesnici proslave su se povratili u utorak ujutro. Svi su na prvoj imali prigodne značke i hrvatske trobojke. Kažu da je proslava bila iznad svakog očekivanja; no, i apsolutno ne mogu iznijeti ono što je Zagreb taj dan doživio.

— Svi su u skupu prošli grdom na čelu s g. Danom Skarićem, zamjenikom našeg narodnog poslanika dr. Vlašića koji se je zadržao u Zagrebu.

HRVATSKI AKADEMICARI grada Šibenika pohali su brzovjarni pozdrav „Hrvatskoj ženi“ u Zagrebu; hvale njezin pothvat i čestitaju što je u tako kratko vrijeme uspijela velikom Dalmatinu podignuti spomenik u našoj hrvatskoj prijestolnici.

ZBOROVNI OPPOZICIJE održaju se danas u nedjelju 22. ov. mj. u Biogradu i Preku. Za ove zborove vlasti veliki interes u gradu i okolici. Iz Šibenika ide poseban parobrod „Krič“ — sa gradskom glazbom. Polazak u 5 1/2 s. ujutro, a povratak iz Biograda u 7 s. naveče. Cijena za polazak i povratak 22 din.

VELIKI KRIŽARSKI ZBOR U ZAGREBU biće dođuće nedjelje 29. rujna. rani grada Zagreba — Zagrebačkom Zboru. Za tu proslavu koja se drži u najvećoj dvojstvu — isposlovan je popust od 50% na svim državnim žejzernama. Ko misli uče tvovata, neka traži informacije u dućanu brata A. Žaninovića.

SVEĆENICKO REDENJE. Danas u nedjelju 22. ov. mj. primice svećenički red mladomjenski Šibenske biskupije vl. Rudolf Urbić. Sv. sakramenat svećeničkog reda udjelice preuze. biskup u sjemenišnoj kapeli sv. Martina u 6 s. ujutro. — Čestitamo!

KATEDRALA SV. JAKOVA. Nedjelja: U 5 1/2 s. župska sv. Misa. U 7, 8, i 9 s. tih sv. Mise, U 11 s. pjevana.

DOLACKA ZUPSKA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s.

VAROSKA ZUPSKA CRKVA: Nedjelja: U 6 s. tih sv. Misa. U 9 s. školska, a u 10 s. pjevana. Blagoslov u 6 s.

CRKVA SV. FRANE: Nedjelja: Tih sv. Mise u 6, 7, 9 i 10 1/2 s., pjevana u 8 s., blagoslov u 5 1/2 s.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja: Tih sv. Mise u 6, 7, 8, i 10 1/2 s.; u 9 s. pjevana sv. Misa, u 5 s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. DOMINIKA: Nedjelja: U 6 s. sv. Misa, u 10 s. pjevana. Propovijed i blagoslov.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv. Misa u 9 s. Blagoslov u 4 1/2 s.

NOVA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 1/2 s. i 9 s. školska.

CRKVA SV. DUHA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja: Sv. Misa u 8 s.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 1/2 s.